

borg Amts Ste Balgfreds (Opfermann) stillede Ændringsforslag. Hvad angaaer det af mig stillede Forslag om at forandre Færø til Færøerne, da er det vistnok af mindre Bigtighed, men jeg troede det var rigtigt, at det Navn, hvorunder Landet i Almindelighed gaaer, ogsaa blev brugt i Loven. Jeg skal saaledes vel anbefale dette Forslag, men Loven bliver naturligvis den samme, enten det vedtages eller ikke.

Opfermann: Med Hensyn til de Ættringer, der saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (Bærensen), skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at det er en temmelig begrændset Bemyndigelse, mit Ændringsforslag giver Justitsministeren og Lagthinget, eller Lagthinget paa Justitsministerens Approbation, og at Hensynet til de Paragrapher, med Hensyn til hvilke det kan være tvivlsomt, om de ere blot reglementariske eller ikke, hvad jeg antager nærmest gjælder om §§ 20—23, ikke har saa overmaade Meget at betyde for Afstemningen over Forslaget, thi § 1 af mit principale Forslag slutter jo med de Ord: „Enhver saadan Forandring meddeles den derefter først sammentrædende Rigsdag“. Saaledes som § 1 er affattet, har jeg meent, at Justitsministeren vilde have Ret til, naar Lagthinget ønskede en Forandring, som han fandt begrundet, strax at lade den træde i Kraft, men om han vil meddele Rigsdagen den indtraadte Forandring som en Forandring, angaaende hvilken han ikke vil indbringe noget Lovforslag, eller om han vil meddele den som en Forandring, angaaende hvilken han tillige vil forelægge et Lovforslag, — nemlig naar han er i Tvivl om, hvorvidt Forandringen kan ske uden den lovgivende Magts Virksomhed —, forekommer mig staaer aldeles i Justitsministerens Magt. Jeg maa iøvrigt erkjende, at Formen af mit Forslag kan trænge til betydelige Forandringer, og den Form, som den høitærede Justitsminister udtalte, tistalte mig mere. Skulde han derfor til 3die Behandling ville stille et Forslag i den omhandlede Retning, skal jeg gjerne tage mit Forslag tilbage. Vi maae vel huske paa, at det, hvorom Sagen dreier sig, ikke er Realitetsforandringer i de enkelte Bestemmelser, men

kun det mere formelle Spørgsmaal, om Rigsdagen skal votere som Love de forskjellige reglementariske Bestemmelser, eller om man stadig skal arbejde hen paa at overlade det mest Mulige af den Art til den locale Forsamling, paa Justitsministerens Approbation. Det vil heraf sees, at jeg ikke kan lægge nogen særdeles stor Vægt paa, at mit Forslag bliver antaget, og at jeg altsaa heller ikke kan ansee det for noget saa Forfærdeligt, om det bliver forkastet, men jeg tilstaaer, jeg ønsker dets Vedtagelse, og jeg troer ogsaa, det vilde føre til det Rette.

Bærensen: Det forekommer mig virkeligt, at den ærede Forstagsstiller selv erkendte det Mangelfulde, der er ved hans Forslag. Naar det ikke skal være nødvendigt for Justitsministeren, for at foretage Forandringer i Loven, at forelægge Rigsdagen et nyt Lovforslag, saa kan man ligesaa godt overlade det Hele til Lagthinget og Justitsministeren; det er jo et og det Samme, om der bliver een Bestemmelse meer eller mindre, som han nødes til at forelægge et Lovforslag om.

Justitsministeren: Jeg har allerede udtalt, at jeg ikke anseer nogen Forandring i Formen af det foreliggende Lovforslag for paa-trængende nødvendig, og jeg kan derfor ikke finde mig foranlediget til at stille noget Ændringsforslag i den omhandlede Retning til 3die Behandling, medmindre jeg bliver overbevist om, at det ærede Thing ønsker en saadan Forandring.

Monrad: Den høitærede Justitsminister har jo dog allerede indrømmet, at der i denne Lov findes en heel Deel Bestemmelser, som aldeles ikke egne sig til Optagelse i en Lov; der indeholdes saadanne Detailbestemmelser, der alene have deres Plads i et Reglement, og det er dog virkelig besynderligt, at hele den lovgivende Magt skal sættes i Bevægelse, naar der skal gjøres nogen Forandring i dette reent locale Reglement. Det Uheldige her er, at vi have en Sammenblanding af Reglement og Lov, uagtet man netop maatte ønske at faae disse 2 Ting holdte ude fra hinanden, og det